

Babosrka, 98 jan. 17.

Igen tisztelt barátom, uram,

Önök most, tudom, annyira a bajba,
 sűrűbe, öröme és bánata, bánata a
 köségi vártison, hogy nem bítelestetik
 jurtai levelek cf. rabizdaisaral. Ezt
 jól tudom, de azért még sem állhatom
 meg, hogy e sordokkal fel ne legyen
 is legelőbb annyit ne bízzal e rongra,
 a mennyireket belőten ötvetlennél ki kell
 jönnie, most ellenállhatatlan ki kíván.
 Közök belőten. Kifejezett arad adni
 annak hogy a holnapra napos rivet és
 kétséssel Önökkel fogok ünnepelni és

K. K. K.

együttal bitostan ahamm őnt og
öninte kvaisapamrot, hoy birvart
fohankotaisnakk is kottak: jibalmoype
meg 7.ken a menyamoy jövojében
ant az igaz kereteket, melyfel önt
zingsattak, kórn lottok is felnevelték

Mit sem retek ig, mit kedetek
littor. s esit totteasar tagyatom hoy
zönlmejeim itt tottanat fogva s uau
lehetel jelan az eszömön. Gondolatban
arunka jö ott kelget s ig az, mit
öndel meg kallett ömön.

szajai igaz hiva

Lederkötél